

1545 toplantı, 2-4 Aralık 2025 (DH)

İnsan hakları

H46-42 Selahattin Demirtaş (No. 2) grubu v. Türkiye (Başvuru No. 14305/17)

Avrupa Mahkemesi kararlarının uygulanmasının denetimi

Referans belgeler

DH-DD(2025)783 , DH-DD(2025)70 , CM/Del/Dec(2025)1531/H46-40 , CM/Del/Dec(2025)1537/H46-41

Başvuru	Dava	Karar tarihi	Kesinleşme tarihi	Sınıflandırma göstergesi
14305/17	SELAHATTİN DEMİRTAŞ (No. 2)	22/12/2020	Büyük Daire	Karmaşık sorun ve acil bireysel tedbirler
14332/17	YÜKSEKDAĞ ŞENOĞLU VE DİĞERLERİ	08/11/2022	03/04/2023	

Davanın konusu

Selahattin Demirtaş (No. 2) davası, Türkiye Büyük Millet Meclisi ("Meclis") üyesi ve Halkların Demokratik Partisinin (HDP) eş başkanlarından biri olan başvuranın yakalanması ve tutuklanması aleyhine açılan ceza davasıyla ilgilidir.

Ekim 2014'te Türkiye'nin doğusundaki 36 ilde şiddetli protestolar yaşanmış ("6-8 Ekim olayları"), ardından 2015'te "Kürt sorunu"nu çözmeyi amaçlayan müzakerelerin (çözüm süreci) başarısızlıkla sonuçlanmasıyla yeni şiddet olayları meydana gelmiştir. 20 Mayıs 2016 tarihinde, "bazı milletvekillerinin terörizme manevi destek sağlayan ve onu motive edici açıklamalarına yönelik kamuoyunun öfkesini gidermek" amacıyla Anayasa'nın 83. maddesinin 2. fıkrası değiştirilmiş ve değişiklik kabul edildiği tarihten önce milletvekillerinin dokunulmazlığının kaldırılması için TBMM'ye talepte bulunulan milletvekillerinin kovuşturmaya karşı dokunulmazlığı kaldırılmıştır. 6-8 Ekim olayları da dahil olmak üzere çeşitli konularda açıklamaları bulunan başvuran, anayasa değişikliğinin ardında milletvekilliği dokunulmazlığı kaldırılan 154 milletvekili (55'i HDP üyesi) arasında yer almaktaydı.

Başvuran, 4 Kasım 2016 tarihinde gözaltına alınmış ve tutuklu yargılanmak üzere cezaevine konulmuştur. Türk Ceza Kanunu, Terörle Mücadele Kanunu ve Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'nun çeşitli hükümleri uyarınca, silahlı örgüt üyeliği (Türk Ceza Kanunu'nun 314. maddesi) ve halkı suç işlemeye tahrik (Türk Ceza Kanunu'nun 214. maddesi) dahil olmak üzere çeşitli suçlarla itham edilmiştir.

Madde 5 §§ 1 ve 3 uyarınca Mahkeme, başvuranın 4 Kasım 2016 ile 7 Aralık 2018 tarihleri arasında tutuklu kalması ilgili olarak, ulusal mahkemelerin, başvuranın söz konusu suçları işlediğine dair makul şüphe uyandıracak ve yakalanması ve tutuklanmasını haklı gösterecek somut gerçekler veya bilgiler sunmadığını tespit etmiştir (5 §1 ve 3 ihlali).

Mahkeme ayrıca, başvuranın milletvekili dokunulmazlığının kaldırılma şeklinin, ulusal mahkemelerin, söz konusu konuşmaların başvuranın milletvekili dokunulmazlığı kapsamında olup olmadığını incelememek suretiyle usulî yükümlülüklerini yerine getirmemeleri ve mahkemelerin dengeleme yapmadan başvuru sahibine ilk ve devam eden tutukluluk kararı vermesinin gerekçelendirilmesinin, başvuranın ifade özgürlüğü ve milletvekili olarak görev yapma haklarını ihlal ettiğini belirtmiştir (10. madde ve 1 nolu Protokolün 3. maddesinin ihlali).

Son olarak, diğer hususların yanı sıra, başvuranın 20 Eylül 2019 tarihinde yeniden tutukluluğuna karar verilmesini dikkate alan Mahkeme, başvuranın tutukluluğunun, çoğulculuğu bastırmak ve siyasi tartışma

özgürlüğünü sınırlamak gibi gizli bir amacı olduğunu tespit etmiştir (5. madde ile bağlantılı olarak 18. maddenin ihlali).

Mahkeme, 46. madde kapsamında, 18. maddenin ihlalinin niteliği nedeniyle, ihlali gidermek için gerekli önlemler alınması konusunda gerçek bir takdir alanı bırakmadığını ve aynı olgusal bağlamdan kaynaklanan gerekçelerle başvuranın tutukluluğunun devam ettirilmesinin, haklarının ihlalinin uzamasına ve davalı Devletin Sözleşme'nin 46 § 1 maddesi uyarınca Mahkeme kararlarına uymakla yükümlü olduğu yükümlülüğünün ihlaline yol açacağına karar vermiştir. Bu nedenle, Türkiye'nin başvuranın derhal serbest bırakılmasını sağlamak için gerekli tüm tedbirleri alması gerektiğine karar vermiştir.

Yüksekdağ Şenoğlu ve Diğerleri davası, 20 Mayıs 2016 tarihli anayasa değişikliği ile aralarında dönemin HDP eş genel başkanı Figen Yüksekdağ Şenoğlu'nun da bulunduğu, 13 HDP milletvekilinin yasama dokunulmazlığının kaldırılmasına ilişkindir. Mahkeme'nin bulgularına göre, başvurucular hakkında "esas olarak terörle ilgili suçlardan" ceza davası açılmış ve "ağırlıklı olarak siyasi eylemleri nedeniyle" çeşitli tarihlerde tutuklu yargılanmışlardır (§§ 507-509). Mahkeme, benzer gerekçelerle *Selahattin Demirtaş* (No. 2) kararında olduğu gibi Sözleşme'nin aynı maddelerinin ihlal edildiğine karar vermiştir (10. madde, 5 § 1 ve 3, 1 nolu Protokol'ün 3. maddesi ve 5. madde ile bağlantılı olarak 18. madde). Ayrıca, bazı başvurular için, soruşturma dosyasına erişimi taleplerini reddetmek için ulusal mahkemenin şablon gerekçeler kullanması nedeniyle, tutukluluğun hukuka uygunluğuna ilişkin hızlı karar verme hakkının ihlal edildiğine karar vermiştir (5. madde § 4). Son olarak, Mahkeme, *Selahattin Demirtaş* (No. 2) davasında olduğu gibi 46. maddeye aynı ibareyi eklemiş ve hâlâ özgürlüklerinden mahrum olan başvuranlarla ilgili olarak Türkiye'nin, onların derhal serbest bırakılmasını sağlamak için gerekli tüm tedbirleri alması gerektiğini belirtmiştir.¹

İcra durumu

Komite, Eylül 2025'teki 1537-toplantısında, mevcut davalar için gerekli genel tedbirlerin değerlendirilmesine Mart 2026 (DH) toplantısında devam edilmesine karar vermiştir. Dolayısıyla, aşağıdaki uygulama durumu ve analiz sadece bireysel tedbirlere odaklanmaktadır.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin incelemesinden bu yana ulusal yargılama süreçlerine ilişkin daha ayrıntılı bir açıklama 1451. (Aralık 2022)² ve 1537. (Eylül 2025)³ toplantıları için hazırlanan Notlarda bulunabilir.

1) *Selahattin Demirtaş ve Figen Yüksekdağ Şenoğlu*

Her iki başvuru sahibi de Ağır Ceza Mahkemesi tarafından verilen mahkumiyet kararı nedeniyle tutuklu bulunmaktadır. Anayasa Mahkemesine yaptıkları başvurular halen beklemededir, ancak Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, Temmuz 2025'te Demirtaş hakkında yeni bir karar vermiş ve bu karar 3 Kasım 2025'te kesinleşmiştir.⁴

Komite, yetkililere, örneğin gözaltı yerine alternatif tedbirler araştırarak, başvurucuların derhal serbest bırakılmasını sağlamaları için defalarca (en son Eylül 2025'te) çağrıda bulunmuştur.

a) *Ağır Ceza Mahkemesi'ndeki yargılama*

Ağır Ceza Mahkemesi, 16 Mayıs 2024 tarihinde, başvuranları çeşitli suçlardan mahkum eden kısa bir karar vermiştir. Başvurucuların istinaf başvurusu Bölge Adliye Mahkemesi (İstinaf Mahkemesi) önünde derdesttir. Yetkililer, gerekçenin ilgili kısımlarının Türkçe kopyasını (800 sayfadan fazla) ve Ağır Ceza Mahkemesi'nin gerekçesinin özetini Sekreteryaya sunmuştur.

Selahattin Demirtaş ve Figen Yüksekdağ Şenoğlu, üç kategori suçlamayla karşı karşıya kalmıştır: PKK/KCK terör örgütüne üyelik veya yöneticilik, '6-8 Ekim olayları' ile bağlantılı olarak Devletin birliğini bozma suçu ve diğer bireysel suçlar. Mahkeme, her iki başvuru bakımından da terör örgütü üyeliği suçunun, daha ağır olan 'Devletin birliğini bozma' suçu kapsamına dahil edildiğine hükmetmiştir.

Ağır Ceza Mahkemesi, dijital deliller, sanıklar ile PKK/KCK arasındaki örgütsel bağlantılar ve tanık ifadeleri dahil olmak üzere delilleri kapsamlı bir şekilde incelemiştir. Mahkeme, değerlendirmesinin Avrupa Mahkemesi'nin kararlarında dikkate aldığı delillerin ötesine geçtiğini ve daha geniş bir dizi eylem, ifade ve delili kapsadığını vurgulamıştır. Tüm deliller ışığında, savcılığın bazı sanıklara atfedilen belirli eylemlerin hukuki nitelenmesini yeniden sınıflandırmaya karar verdiğini kaydetmiştir. Selahattin Demirtaş ile ilgili olarak,

¹ 10 Haziran 2022 ve 9 Mart 2023 tarihlerinde Komite, *Kerestecioğlu Demir ve Encü ve Diğerleri* davalarında 10. maddenin ihlaliyle ilgili bireysel tedbirleri kapatmıştır (bkz. Nihai Kararlar CM/ResDH(2022)135 ve CM/ResDH(2023)37). *Selahattin Demirtaş* (No. 2) davasında genel tedbirler incelenmeye devam etmektedir.

² CM/Notlar/1451/H46-39

³ CM/Notlar/1537/H46-41

⁴ *Selahattin Demirtaş No 4 v. Türkiye*, No.13609/20, 8 Temmuz 2025, 3 Kasım 2025 tarihinde kesinleşmiştir. Komite, yerleşik uygulaması ve çalışma yöntemleri doğrultusunda, kararı 2026 Mart (DH) toplantısında sınıflandıracaktır.

Ağır Ceza Mahkemesi, Kobane-Suruç sınırında yaptığı açıklamaları ve 6 Ekim 2014 tarihinde HDP Merkez Yürütme Kurulu toplantısında, ayaklanma çağrılarının koordine edildiği iddia edilen rolünü vurgulamıştır. Figen Yüksekdağ Şenoğlu'nun örgütün talimatlarına uyduğu ve yürütme kararlarına katıldığı tespit edilmiş ve mahkeme, onun eylemlerini Ekim 2014 olaylarının kıskırtılması ve kolaylaştırılmasıyla da ilişkilendirmiştir.

Karar kesinleşmemiş olup, Bölge Temyiz Mahkemesi'nde temyiz edilebilir.

b) Anayasa Mahkemesi'ndeki yargılama

Demirtaş'ın tutukluluğuna ilişkin başvurusu 7 Kasım 2019 tarihinden bu yana, yani altı yıldan fazla bir süredir Anayasa Mahkemesi nezdinde derdest iken, Yüksekdağ Şenoğlu 8 Haziran 2023 tarihinde Anayasa Mahkemesi'ne bireysel başvuruda bulunmuştur.

Komite, Eylül 2025'teki son toplantısında, Anayasa Mahkemesinin, Mahkemenin bulguları ve bu konudaki tekrar eden kararları temelinde başvuruların durumunu incelemekle yükümlü olduğunu hatırlatmıştır. Komite, Anayasa Mahkemesinin başvuruların şikayetlerini hâlâ incelememiş olmasından büyük endişe duymaktadır.

c) Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi nezdindeki yargılama

8 Temmuz 2025 tarihinde, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, *Selahattin Demirtaş (No. 4) v. Türkiye (13609/20)* davasında, Demirtaş'ın "6-8 Ekim olayları" ile ilgili suçlamalar nedeniyle Selahattin Demirtaş'ın (No. 4) Türkiye'ye karşı açtığı davada kararını vermiştir. Mahkeme, esas olarak başvuranın bir suç işlediğine dair makul gerekçelerin bulunmaması ve dört yıldan fazla süreyle tutuklu kalması için ilgili ve yeterli gerekçelerin bulunmaması nedeniyle, 5. maddenin 1(c), 3 ve 4. fıkraları ile 5. madde ile bağlantılı olarak 18. maddenin ihlal edildiğine hükmetmiştir. Karar, 3 Kasım 2025 tarihinde kesinleşmiştir.

Mahkeme, 4 Kasım 2016 tarihli ilk tutuklama kararı ile 20 Eylül 2019 tarihli tutuklama kararı arasında, kısmi de olsa, zaman ve içerik açısından yakın bir bağlantı olduğu sonucuna varmıştır. Mahkeme, *Selahattin Demirtaş No. 2* davasında Büyük Daire kararında incelenen, 2016 yılında suç işlenmesine teşvik şüphesini tetikleyen eylemlerin, 20 Eylül 2019 tarihli tutuklama kararının dayandığı eylemlerle aynı olduğu sonucuna varmıştır (§§ 210-224 ve 249). Mahkeme ayrıca, yetkililer tarafından sunulan bazı delillerin Büyük Daire kararında zaten incelenmiş olduğunu ve 20 Eylül 2019 tarihli tutuklama kararından önce veya sonra elde edilen ek delillerin, başvuranın tutuklu yargılanmasına neden olan suçları işleyebileceğine dair objektif bir gözlemciyi ikna etmek için yetersiz olduğunu belirtmiştir. Mahkeme ayrıca, Ağır Ceza Mahkemesi'ne göre çok sayıda suçun işlenmesi ile başvurunun eylemleri arasında nedensel bir bağlantı kuran delillerin, başvurunun barışçıl gösterilerin isyan eylemlerine dönüşmesine neden olma, hatta şiddet eylemlerinin işlenmesini kıskırtma yönünde herhangi bir isteği veya niyeti olduğunu kanıtlamaya yetmediğini belirtmiştir (§§ 225-247).

Mahkeme ayrıca, Ağır Ceza Mahkemesi'nin tutukluluk öncesinde alternatiflerin değerlendirilmediğini ve bu tür önlemlerin neden bu davada uygulanmadığını ve adaletin seyrini bozma riskini önleyemediğini açıklamadığını eleştirmiştir – böylece tutukluluk öncesinde alternatiflerin son çare olduğunu göstermiştir (§ 275).

Mahkeme, başvurunun davasının münferit bir olay olarak değerlendirilemeyeceği görüşündedir. Bu dava, büyük ölçüde açıkça abartılmış cezai suçlarla gözaltına alınan ve yargılanan diğer siyasi muhalifler, insan hakları savunucuları ve gazetecilerin gözaltına alınması bağlamında değerlendirilmelidir. Mahkeme, ilgili davaya özgü olguların bir araya gelmesinin, Türkiye aleyhine verilen önceki kararlarla benzerlik gösterdiğini ve bu kararların, bağlamsal faktörlerle birlikte şüphe bulunmaması ve gizli bir amaç olmasıyla karakterize edildiğini (§§ 311 ve 312) dikkate alarak, mevcut davanın bu genel bağlamda değerlendirilmesi gerektiğine karar vermiştir.

Yetkililer tarafından alınan tedbirler yetersiz gerekçelere dayanmakta ve demokratik toplum kavramının özünü oluşturan çoğulculuğu bastırmak ve siyasi tartışma özgürlüğünü sınırlamak gibi gizli bir amaç gütmektedir. Bu nedenle, 20 Eylül 2019 tarihinden itibaren başvurunun özgürlüğünün kısıtlanması, 5. maddede öngörülen amaçlar dışında başka amaçlarla uygulanmış ve dolayısıyla 18. maddeyi ihlal etmiştir (§§ 313-319).

d) Daha geniş bağlamsal bilgiler

Ağustos 2025'te, "terörsüz Türkiye" girişimi kapsamında, bu davalar grubu bağlamında ilgi çekici olabilecek çalışmalar yürüten, partiler üstü bir parlamento komisyonu ("Millî Dayanışma, Kardeşlik ve Demokrasi Komisyonu") kurulmuştur. Komisyonun Parlamento'ya önerilerde bulunması öngörülmektedir.⁵

⁵ <https://www.hurriyetdailynews.com/parliaments-anti-terror-panel-meets-to-set-work-schedule-212444>

e) Selahattin Demirtaş No. 2 davası için Kural 9.1 başvurusu (DH-DD(2025)1237)

Başvuran, 2025 yılı boyunca Komite'nin kararlarına ve başvurularıyla ilgili Mahkeme'nin iki kararına atıfta bulunarak dört kez tahliye talebinde bulunduğunu, ancak tüm taleplerinin reddedildiğini belirtmiştir. Bu kararlara karşı yaptığı itirazlar da reddedilmiştir. Başvuran ayrıca, Anayasa Mahkemesi'ne yaptığı bireysel başvurunun, Komite'nin gecikmeyle ilgili endişelerini dile getiren kararlarına rağmen, 7 Kasım 2019 tarihinden bu yana beklemede olduğunu hatırlatmıştır.

2) Yüksekdağ Şenoğlu ve Diğerleri davasında kalan başvuru sahipleri

Yüksekdağ Şenoğlu hariç tüm başvuru sahipleri serbest bırakılmıştır. Hepsinin hakkında ilk derece, temyiz veya Anayasa Mahkemesi nezdinde ceza yargılaması devam etmektedir.

Komite, son kararlarında, *Yüksekdağ Şenoğlu ve Diğerleri* davasında kalan başvuru sahiplerine karşı açılan ceza davalarındaki gelişmeler hakkında güncel bilgi sağlamaya devam etmelerini yetkililerden talep etmiştir. Komite, başvuru sahiplerine karşı yeni delil bulunmaması halinde, Mahkeme'nin 18. madde ile 5. maddenin ihlal edildiği yönündeki kararının, *restitutio in integrum ilkesinin* uygulanabilmesi için başvuru sahiplerinin beraat etmesini gerektireceğini dikkate almıştır.

Sekreteryarın Analizi

1) *Demirtaş ve Yüksekdağ Şenoğlu*

Her iki başvuru sahibi de Kasım 2016'dan bu yana özgürlüklerinden mahrumdur. 16 Mayıs 2024 tarihli Ağır Ceza Mahkemesi'nin kısa kararının ardından mahkum edildikten sonra tutuklu kalmaya devam etmektedirler.

Komite'nin Haziran (DH) toplantısından bu yana iki karar verilmiştir. İlki, 25 Haziran 2025 tarihli Ağır Ceza Mahkemesi'nin gerekçeli kararıdır. Bu kararda, mahkeme, başvuruların tahliye taleplerini reddeden önceki kararlarında kullandığı kanıt ve gerekçelere büyük ölçüde dayanarak, başvuruların mahkumiyetlerinin gerekçelerini ayrıntılı olarak açıklamıştır. İkincisi, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin *Selahattin Demirtaş No. 4* davasında verdiği karardır. Bu kararda, Demirtaş'ın mahkumiyetinden önce tutukluluğunu gerekçelendirmek için sunulan aynı deliller ve gerekçeler incelenmiştir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, söz konusu delillerin Demirtaş'ın söz konusu suçları işlediğine dair makul bir şüphe oluşturmak için yeterli olmadığını tespit etmiş ve yetkililerin başvuru sahibi hakkında aldığı önlemlerin aslında başka bir siyasi amaca hizmet ettiği sonucuna varmıştır.

Sözleşme'nin 46. maddesi uyarınca, Mahkeme, Mayıs 2024'te mahkumiyetinin ardından başvuru sahibinin artık tutuklu yargılama aşamasında olmadığını, bunun yerine şu anda mahkumiyet sonrası cezasını çektiğini belirtmiştir. Ancak, Mahkeme mahkumiyet ve cezanın henüz kesinleşmediğini ve ulusal ceza temyiz prosedürüne tabi olduğunu vurgulamıştır. Ayrıca Mahkeme, başvuru sahibinin önceki tutukluluk dönemine ilişkin önceki kararının icrasının hâlen Bakanlar Komitesi'nin denetimi altında bulunduğunu hatırlatmıştır.

Mahkeme, mevcut davalarda, 46. madde uyarınca, aynı olgusal bağlamla ilgili gerekçelerle başvuruların tutukluluklarının devamının, haklarının ihlalinin uzamasına ve davalı Devletin Sözleşme'nin 46. maddesinin 1. fıkrası uyarınca Mahkeme'nin kararlarına uyma yükümlülüğünün ihlaline yol açacağını belirtmiştir. Buna göre, Mahkeme, davalı Devletin başvuru sahiplerinin derhal serbest bırakılmasını sağlamak için gerekli tüm tedbirleri alması gerektiğini değerlendirmiştir.⁶

Bu denetim süreci sırasında Komite, Mahkeme'nin *Selahattin Demirtaş (No. 2)* ve *Yüksekdağ Şenoğlu ve Diğerleri* kararlarında 5. ve 18. maddeler uyarınca verdiği kararları temel alarak, başvuru sahiplerinin tutukluluğunun devamının ihlallerin uzamasına yol açacağı sonucuna varmıştır. En son *Selahattin Demirtaş (No. 4)* kararı, ön duruşma tutukluluğunu veya mahkumiyeti haklı gösterecek delil temelinin hala yetersiz olduğu ve altta yatan siyasi motivasyonun devam ettiği görüşünü desteklemektedir.

Bu koşullar altında, Komite başvuru sahiplerinin derhal serbest bırakılmasında ısrar edebilir.

Bu sonucu sağlayabilecek birkaç yol bulunmaktadır. İlk olarak, Avrupa Mahkemesi'nin vurguladığı gibi, başvuruların temyiz başvuruları Bölge Adliye Mahkemesi'nde beklemededir. Türk hukukuna göre, bu mahkeme istinaf incelemesi süresince başvuruları serbest bırakabilir. İkincisi, başvuruların başvuruları Anayasa Mahkemesi'nde hala beklemededir. Bu mahkemenin ihlal kararları, duruşma bekleyen başvuruların serbest bırakılmasına yol açabilir. Üçüncüsü, Türk Parlamentosu'nda "terörsüz Türkiye girişimi" bağlamında devam eden çalışmalar da bu bağlamda yararlı olabilir.

⁶ *Selahattin Demirtaş No. 2*, §442, *Yüksekdağ Şenoğlu ve Diğerleri*, § 655

Yukarıdakiler ışığında ve başvurucuların 2016 yılından bu yana, çoğulculuğu bastırmak ve siyasi tartışma özgürlüğünü kısıtlamak gibi gizli bir amaçla özgürlüklerinden mahrum bırakıldıkları göz önünde bulundurularak Komite, yargı da dahil olmak üzere tüm yetkililerin Sözleşme uyarınca Mahkeme kararlarını uygulamakla ilgili ortak sorumluluklarını ve koşulsuz yükümlülüklerini vurgulayabilir ve yetkilileri, Mahkeme'nin mevcut davalarda 18. maddeye dayalı gerekçesini tam olarak dikkate alarak, başvurucuların derhal serbest bırakılmasını sağlamaya şiddetle teşvik edebilir.

2) Yüksekdağ Şenoğlu ve Diğerleri *davasında kalan başvuru sahipleri*

Yetkililer tarafından sağlanan bilgilere göre, kalan tüm başvuru sahipleri aleyhine ceza yargılamaları halen devam etmektedir.

Komite, yetkilileri, bu başvuru sahiplerine karşı açılan ceza davalarındaki gelişmeler hakkında güncel bilgi sağlamaya devam etmeye davet edebilir; ancak, başvuru sahiplerine karşı yeni delil bulunmaması halinde, Mahkeme'nin 18. madde ile 5. maddenin ihlali yönündeki kararları, *restitutio in integrum ilkesinin* uygulanması için başvuru sahiplerinin beraat etmesini gerektirmektedir.⁷

Bir sonraki inceleme

Komite, Mart 2026 toplantısında (DH) genel tedbirlerle birlikte bireysel tedbirleri yeniden incelemek isteyebilir.

Finansman sağlanmıştır: EVET

⁷ Örneğin, Komite'nin *Mammadli* grubu v. *Azerbaycan* davasında 1531-toplantısında kabul ettiği notlar ve kararlar (Haziran 2025) (DH).